

ROMÂNIA
TRIBUNALUL GORJ
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV

DOSAR NR. 219/2005

SENTINȚA NR. 219

ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN 15.09.2005
 PREȘEDINTE : ELENA GHEJU – judecător
 GREFIER : LUMINIȚA BUTIUC

- XX -

Pe rol fiind judecarea acțiunii formulată de reclamanta în contradictoriu cu intimata Direcția Generală a Finanțelor Publice Gorj.

La apelul nominal făcut în ședința publică au răspuns consilier juridic Pîrvulescu Decebal pentru reclamanta SC și consilier juridic Florea Florin pentru intimata Direcția Generală a Finanțelor Publice Gorj.

Procedura completă.

S-a făcut referatul oral al cauzei de către grefierul de ședință, după care constatănd cauza în stare de judecată s-a acordat cuvântul pe fond.

Consilier jr. a solicitat admiterea acțiunii, desființarea deciziei nr. 31 din 05 mai 2005 și pe fond anularea deciziei de impunere nr. din 7.03.2005 emise de intimata DGFP Gorj.

Consilier juridic pentru intimata DGFP Gorj a pus concluzii de respingerea acțiunii ca neîntemeiată și menținerea actelor administrative emise de DGFP Gorj ca fiind temeinice și legale.

TRIBUNALUL

Prin acțiunea înregistrată sub nr. 219/2005, Secția Comercială și de Contencios Administrativ a Tribunalului Gorj, reclamanta SC SA, a solicitat în contradictoriu cu intimata-părătă Direcția Generală a Finanțelor Publice Gorj, desființarea deciziei nr. 31 din 05.05.2005 privind soluționarea contestației formulate de SC

SA și emisă de DGFP Gorj și pe fond anularea deciziei de impunere nr. din 07.03.2005 prin care au fost impuse obligații fiscale suplimentare, și recalcularea lor prin excluderea din calculul ponderal a sumelor reprezentând restituiri de materie fără adăos comercial.

S-a solicitat de asemenea suspendarea actului administrativ numit decizie de impunere nr. din 07.03.2005, emis de ANAF-DGFP Gorj, pînă la soluționarea definitivă și irevocabilă a cauzei.

În motivarea acțiunii, s-a arătat că la data de 22.02.2005 DGFP Gorj, a efectuat o inspecție fiscală la SC care a cuprins perioada 16.03.2000 – 31.12.2004 pentru toate obligațiile datorate bugetului general consolidat, exceptie făcând impozitul pe profit care s-a verificat pînă la 30.09.2004.

Că, în urma inspecției fiscale s-a întocmit raportul de inspecție fiscală iar pe data de 07.03.2005, s-a emis decizia de impunere prin care societății i-au fost impuse obligații fiscale suplimentare.

În concret s-a invocat că referitor la stabilirea impozitului pe profit suplimentar față de cel declarat există unele neconcordanțe prin aplicare eronată a prevederilor legale, în sensul că Legea 414 cu privire la impozitul pe profit operează la data de 01.07.2001 pînă la intrarea în vigoare a Codului Fiscal, acte normative care aprobă Legea 414.

Referitor la desfășurarea de activități în alte domenii decât de cele de interes pentru zonă defavorizată art. 38 din Legea 571 stabilește comportamentul agenților economici cu certificat definitiv de investitor în zonă defavorizată.

În acest sens s-a solicitat ca aplicarea prevederilor Legii 417 art. 7 să se facă numai pentru perioada în care acesta a operat respectiv 01.07.2002-31.12.2003, iar pentru restul perioadei controlate să se aplique prevederile legale valabile în ambele perioade, respectiv de legea 414 și după abrogarea acesteia.

În concret societatea reclamantă a solicitat recalcularea impozitului prin excluderea din calculul ponderal al sumelor reprezentând vânzări fără adăos comercial și anularea deciziei de impunere pentru suma de lei reprezentând impozit pe profit suplimentar, cu motivarea că ponderea activității desfășurată de societate în afara zonei defavorizate în totalul veniturilor, nu a fost corectă stabilită.

S-a solicitat de asemenea suspendarea executării actului administrativ, decizie de impunere nr. 11779 din 07.03.2005 pînă la soluționarea definitivă și irevocabilă a cauzei.

În drept, și-a intemeiat acțiunea pe dispoz. art. 1, art. 14 și art. 18 din legea 554/2004 a Contenciosului Administrativ.

În dovedirea acțiunii, s-a anexat la dosarul cauzei contractul de furnizare materiale încheiat între cele două societăți, copia deciziei de impunere nr. 11779 din 07.03.2005, copia deciziei nr. 31 din 05.05.2005 și copia raportului de inspecție fiscală însotit de anexele 1 și 2.

Intimata-părătă Direcția Generală a Finanțelor Publice Gorj, a formulat înțîmpinare solicitând sub acest aspect respingerea acțiunii formulată de SC Motru, ca neîntemeiată și menținerea actelor administrative emise de DGFP Gorj, ca fiind temeinice și legale.

Prin încheierea din 23 iunie 2005, instanța a respins cererea de suspendare a actului administrativ-decizie de impunere nr. 11779 din 07.03.2005, având în vedere că reclamanta nu a făcut dovada că toate obligațiile de plată la bugetul de stat au fost achitate la zi, deși i s-a pus în vedere să depună situația debitelor curente și restante conform susținerilor din cererea de chemare în judecată, dar și în raport de certificatul de atestare fiscală depus la dosarul cauzei.

S-a reținut în acest sens că reclamanta nu a făcut dovada concretă, că ar exista cazuri bune justificate și că s-ar produce o pagubă iminentă, condiții cerute imperativ de dispoz. art. 14 alin. din Legea 554/2004.

Cât privește fondul cauzei, instanța a dispus efectuarea în cauză a unei expertize de specialitate contabilă ale cărei obiective au fost stabilite prin încheierea din 23 iunie 2005.

S-a concluzionat prin raportul de expertiză efectuat în cauză că sumele datorate de către SC la data controlului fiscal, respectiv 07.03.2005 totalizează suma de lei reprezentând impozit pe profit, dobânzi și penalități și faptul că s-a calculat în plus în mod eronat obligații de plată în sumă de lei reprezentând impozit pe profit, dobânzi și penalități.

Intimata DGFP Gorj a formulat obiecțiuni la raportul de expertiză, iar prin răspunsul la obiecțiuni depus la data de 14.09.2005 la dosarul cauzei, expertul își menține punctul de vedere concluzionat prin raportul de expertiză.

07 Tribunalul, analizând acțiunea de față în raport de înscrisurile depuse, de susținerile părților și de probele administrate în cauză, reține și constată că acțiunea reclamantei este intemeiată pentru următoarele considerente:

SC și desfășoară activitatea economică în zonă defavorizată, având certificat de investitor definitiv, eliberat de Agenția de Dezvoltare Sud-Vest Oltenia și beneficiază de facilitățile fiscale prev. de OG 24/1998 republicată, privind regimul zonelor defavorizate, în ceea ce privește reținerea de impozit pe profit pe durata existenței zonei defavorizate.

Prin HG 525/1999 s-au abrogat Normele Metodologice de aplicare a OG 24/1998 modificată prin HG 728/1991, normă care reglementează procedura de acordare a facilităților și a celor privind scutirea de impozit pe profit.

Astfel, impozitul pe profit de plată stabilit suplimentar prin raportul de inspecție fiscală pentru perioada sept. 2000 – sept. 2004, în sumă de lei pentru care s-au calculat obligații de plată accesoriile în sumă de lei este eronat, atât în ceea ce privește aplicarea legii care reglementează impozitul pe profit în perioada supusă controlului, cât și introducerea în calculul ponderal a unor sume care reprezentau restituiri de materiale fără adaos comercial și care nu au generat profit.

Așa cum rezultă din raportul de expertiză, operațiunea de returnare a materialelor către furnizorul SC Rm.Vilcea, la același preț cu cel de cumpărare, nu reprezintă acte de comerț și nu se încadrează în categoria veniturilor pentru care SC SA să datoreze impozit pe profit, în condițiile în care nu s-a realizat profit.

În această situație nu se putea calcula de către organul de control impozit pe profit în sumă de lei câtă vreme din aceste operațiuni de restituire marfă nu s-a realizat profit.

Prin raportul de expertiză contabilă, la obiectivul nr. 5 stabilit de instanță, respectiv recalcularea impozitului pe profit, expertul evidențiază că organele de control fiscal au calculat eronat un impozit suplimentar în sumă de lei și accesoriile suplimentare față de cele datorate de lei dobânzi și lei penalități.

S-a concluzionat că activitatea de returnare a materialelor și ambalajelor de către SC la SC Rm.Vilcea, în baza relațiilor contractuale dintre cele două părți, la același preț cu cel de aprovisionare, fără adaos comercial, fără a urmări realizarea unui profit din această operațiune, nu reprezintă fapte de comerț, nefiind încălcate prevederile OG 24/1998 republicată.

În concret, din raportul de expertiză rezultă că s-au calculat în plus în mod eronat obligațiile de plată în sumă de lei reprezentând impozit pe profit, dobânzi și penalități.

Pentru considerentele mai sus expuse, se va admite acțiunea, se va anula în parte decizia nr. 31 din 05.05.2005 și decizia de impunere nr. din 07.03.2005 emisă de intimata DGFP Gorj, cu privire la suma de lei, urmând a se menține obligația de plată a reclamantei pentru suma de lei.

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII HOTĂRĂȘTE

Admite acțiunea formulată de reclamanta SC SA cu sediul în Motru, Aleea Narciselor, nr. 2, bl. 13, sc.3, apt. 60, județul Gorj, în contradictoriu cu intimata Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală a Finanțelor Publice Gorj cu sediul în Tg-Jiu, str. Siretului, nr. 6, județul Gorj.

Anulează în parte decizia nr. 31 din 05.05.2005 și decizia de impunere nr. 07.03.2005 emise de intimata D.G.F.P.Gorj, cu privire la suma de lei reprezentând impozit pe profit - 26.000 lei, dobânzi - 1.000 lei și penalități 5 lei.

Menține obligația de plată a reclamantei SC Motru, pentru suma de lei reprezentând impozit pe profit - 26.000 lei; dobânzi 1.000 lei și penalități 5 lei.

Cu recurs.

Pronunțată în ședința publică din 15.sept. 2005 la Tribunalul Gorj.

E.Gheju,

Red.E.Gh./10.10.2005
Tehnored.P.M./ 5 ex.